

CONTE DE NADAL: ELS NENS QUE NO CREIEN

Fa uns anys, en un poble bonic i petit dels Pirineus, pels volts de Nadal es celebrava una festa entre tots els vilatans.

Aquesta festa consistia en reunir-se tot el poble a la plaça vella i decorar l'arbre de nadal que hi havia enmig del poble tot gaudint d'un banquet deliciós.

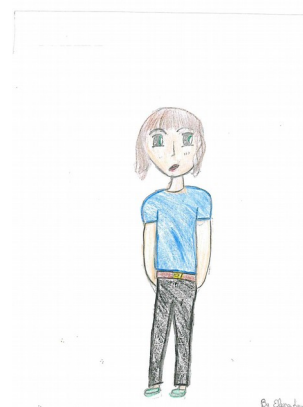
La nit abans de la festa, va nevar molt i va deixar els carrers plens de neu talment com si estiguessin a les terres del nord.

Les teulades de les cases estaven vestides de neu i els caramels de gel regalimaven. Les xemeneies estaven enceses i el fum sortia espès i esvalotat pel vent que bufava.

El fred era intens i no es calmava mentre que el sol escalfava tot el que podia.

En Bartomeu i l'Arcàngela eren germans bessons i no els hi agradava les festes de Nadal perquè no creien en la màgia d'aquells dies. En Bartomeu era alt, fort, atlètic amb el cabell arrissat castany i una mica llarg. De cara allargada, tenia els ulls marrons clars amb una mirada fina i bonica. El seu nas era fi i en la seva justa mesura. La boca ni rodona ni allargada amb els llavis molsuts.

Tossut de mena, egoista i descortès, no li agradava que els altres gaudissin dels bons moments i de l'alegria de les festes. Groller i gens alegre, mai volia admetre els seus errors.

CONTE DE NADAL: ELS NENS QUE NO CREIEN

L'Arcàngela també era alta, però a diferència del seu germà era prima i escanyolida. De cabell pel-roig i llis. La seva cara era rodona amb les faccions molt marcades, amb uns ulls verds intensos i vius, de mirada despectiva, que ens feia endevinar en ella una persona creguda i orgullosa. El seu nas era petit i rodó i amb els llavis molsuts com en Bartomeu. Pija i presumida a més no poder, li agradava anar vestida a l'última moda i sentir-se superior als altres. Repel·lent i capritxosa, no suportava les altres nenes del poble a qui no considerava populars i li feia molta ràbia veure-les contentes.

Quan tot el poble estava vestit per l'ocasió i disposat a passar una molt bona estona amb els seus veïns, en Bartomeu i l'Arcàngela van decidir espatllar tota la festa.

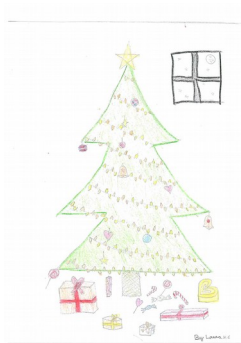
Primer van destrossar tota la decoració que hi havia al poble. Després van canviar les cançons de nadal que havien de sonar durant la festa per rock and roll. Ben entrada la matinada i un cop acabat el sopar, van fer la pitjor cosa de totes. Van tancar totes les cases molt ben tancades perquè els reis mags no poguessin entrar.

La gent del poble es va quedar de pedra quan van veure com van reaccionar en Bartomeu i l'Arcàngela. Es van enfadar molt i els va saber greu que algú fes una cosa així.

Quan els reis mags van arribar no podien passar.

CONTE DE NADAL: ELS NENS QUE NO CREIEN

Però com que eren màgics van poder deixar els regals dins de cada casa menys una. Aleshores es va fer de dia i en Bartomeu i la seva germana, van obrir la porta i es van trobar dos trossos de carbó gegants.

Els dos van aprendre la lliçó i mai més ho van tornar a fer. Van entendre que no podien amargar la vida als altres i que havien de ser empàtics i respectuosos amb tothom fossin com fossin. Però a part d'això, van haver de tornar a organitzar la festa i disculpar-se amb tot el poble.

A partir d'aquell moment van tenir una actitud més positiva tot i sabent que els hi costaria molt fer-ho i que ho havien de posar en pràctica constantment. Es van adonar que amb aquest canvi d'actitud la gent va ser més amable amb ells.

Van entendre que la màgia del Nadal no era res més que estar amb la gent que t'estimes i aprecies.

Amb aquest conte tota la classe de cinquè us volem desitjar un molt bon nadal i sobretot dir-vos que
US ESTIMEM MOLT!

